

Felüti a nyár ismét csikó fejét
Sárga nap tündöklése izzik a csillogó szemekben.
A remény vak rabja lesz most megint mindaz, ki hitetlen.

Hajakba borzol a vadóc, lenge szél,
Majd szabadon folytatja útját a végtelenbe tovább
Röpdösve táncol vele a vágy, mint derengő délibáb.

Egy érintésnyire csak a mindenség,
Kitárt karokban nyúlnak el távoli csillagrendszerek.
Társukra várnak a tejúton elveszett tekintetek.

Visszavár a folyó, s a tengerbe ér.
Hullámai lassan elnyelik az elmúló éveket.
A nyár újrarajzolja a még élni vágyó véneket.

*A nyár megújulás, élet. Álmodozva kémleljük a csillagos eget és szaladnánk szabadon a széllel.
Az ember legszívesebben átölelné az egész világot és kedve lenne örökké élni.*